

stavljati između izabranih izabrane službenike«, to je, doduše, moguće, ali ako to budu dobro odgojeni i dobri muževi, građani neće izabrati loše, niti će se suprotstavljati dobrima. A ako to ipak učine, to neće nanijeti toliku štetu koliko biranje službenika ždrijebom, jer ždrijeb može postaviti i sve loše. Cjelokupna je optužba u tom poglavlju lažna i neosnovana. 5

To što tvrdi u sljedećem poglavlju o peterostrukom posjedovanju dobara: »Da je pet puta veću od najmanje svakom dopušteno steći.«⁷ – nije istina. Već smo pokazali da je Platon htio da bude četiri puta veća. 10

U posljednjem poglavlju također kaže da je Platon izmislio »zajedništvo žena, djece i imovine i zajedničke gozbe žena.« – to je potpuno lažno, jer su u Sparti po Likurgovim zakonima žene imale zajedničke gozbe i bile su u određenoj mjeri zajedničke, što je vidljivo iz Plutarhova Likurga. Čini se da je Platon oblikovao čitavu svoju državu po uredbama tog Likurga, ili barem po Protagorinim knjigama, što je nekada prenosio Aristoksen, kako piše Diogen Laertije.⁸ Nije dakle Platon izmislio to zajedništvo. Toliko o trećoj knjizi *Politike*. 15

U četvrtom poglavlju četvrte knjige Aristotel optužuje Sokrata da je govorio »vješto, ali nedostatno«, kako kaže, jer »Kao da je svaka država nastala zbog nužnoga a ne zbog dobra.« I drugo: »Borilački dio ne pridodaje prije nego što se područje ne poveća i on, kad zarate susjedi, [356] ne krene u rat.« Platon zaista tim redom nastupa u drugoj knjizi *Države*. Ali zašto bi to bilo rečeno više κομψῶς, vješto nego ἰκανῶς, dostatno, čini se da se 20 25

⁷ Citat je Petrić preuredio. Aristotel zapravo kaže: πλεῖον δὲ τοῦ πενταπλασίαν εἶναι τῆς ἐλαχίστης μηδενὶ τῶν πολιτῶν ἐξουσίαν εἶναι κτήσασθαι. ARIST. Pol. 1266b.6 – 7

⁸ Usp. DIOGENES LAERTIUS, Vit. 3.37.10 – 38.1 ἢν Πολιτείαν Ἀριστόξενός φησι πᾶσαν σχεδὸν ἐν τοῖς Πρωταγόρου γεγραφθαι Ἀντιλογικοῖς.